

MINISTER
INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

Warszawa, 8 stycznia 2015 r.

DPM-V-781-01-PP/15

NK: 2546 /15

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 12.01.15
nr 106 podpis

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 9.01.15.
nr 77 podpis Borusewicz

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu RP

W odpowiedzi na pismo z dnia 10 grudnia 2014 r. (znak: BPS/043-66-2835/14) w sprawie oświadczenia senator Heleny Hatki złożonego w dniu 4 grudnia 2014 r. dotyczącego prac nad założeniami ustawy o rewitalizacji, przekazuję poniższe informacje.

Celem projektowanej ustawy jest stworzenie ram prawnych dla skutecznego prowadzenia kompleksowych procesów rewitalizacji obszarów zdegradowanych, które stanowią znaczną część terenów zurbanizowanych. Projektowana regulacja, poprzez udostępnienie nowych narzędzi prawnych i osadzenie rewitalizacji w strukturze zadań publicznych, powinna skutkować upowszechnieniem działań rewitalizacyjnych, zapewnieniem ich kompleksowości i mechanizmów koordynacji, co w efekcie pozwoli na wyprowadzenie obszarów zdegradowanych ze stanu kryzysowego.

W kwestii finansowania rewitalizacji informuję, że projektowana ustawa nie dotyczy rozwiązań źródła finansowania procesów rewitalizacji. Jej celem jest, jak wskazano wyżej, stworzenie ram prawnych do prowadzenia tych procesów, które zachęcać będą różne podmioty (publiczne i niepubliczne) do koncentracji środków na obszarach zdegradowanych i współpracy dla zwiększenia ich dźwigni finansowej. Głównym źródłem finansowania działań rewitalizacji w pierwszym okresie obowiązywania ustawy będą środki europejskie. Zgodnie z dokonanymi szacunkami, na działania rewitalizacyjne w ramach wybranych priorytetów inwestycyjnych przeznaczona zostanie co najmniej równowartość 25 mld zł. Środki te będą głównie dotyczyć regionalnych programów operacyjnych (RPO). Do tej kwoty należy także doliczyć wkład własny beneficjentów.

Szczegółowe kwestie dotyczące procedury konsultacji miejscowych planów rewitalizacji, koordynacji z działaniami podejmowanymi na poziomie powiatowym i wojewódzkim oraz zgodności z gminnymi programami ochrony zabytków i opieki nad zabytkami, są jeszcze przedmiotem trwających prac i będą uszczegółowione na dalszych etapach prac. Wiele z tych pytań pojawiło się również w czasie konsultacji publicznych i wymagają one pogłębionej analizy. Nie przewiduje się konieczności powołania samorządowego konserwatora zabytków – obecne regulacje w zakresie ochrony zabytków wydają się być wystarczające, natomiast przewidywany jest udział wojewódzkich konserwatorów zabytków w pracach na gminnymi programami rewitalizacji.

Co do umocowania prawnego miejscowego planu rewitalizacji oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, informuję że projektowane założenia ustawy zakładają, że miejscowy plan rewitalizacji będzie to miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego o specjalnej, kwalifikowanej formie. Ustawa określi zamknięty katalog odmienności cechujących ten plan (np. możliwość operowania różną skalą rozwiązań planistycznych w części graficznej, możliwość zawarcia dodatkowych treści, takich jak koncepcje urbanistyczne, rysunki widoku elewacji, szczegółowe ustalenia dotyczące zagospodarowania i wyposażenia terenów przestrzeni publicznych itp.), zaś w pozostałym zakresie będą do niego stosowane przepisy dotyczące „zwykłego” planu miejscowego.

Projektowana Specjalna Strefa Rewitalizacji wprowadzana ma być w drodze uchwały, będącej aktem prawa miejscowego. Uchwała w każdym przypadku obowiązywać ma czasowo, na okres do 10 lat.

Informuje jednocześnie, że projekt założeń ustawy w wyniku uzgodnień resortowych podlega zmianom i w dniu 31 grudnia 2014 został ponownie przesłany do resortów, a w styczniu br. planowane jest przedstawienie go Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Należy mieć na uwadze, że omawiane założenia ustawy będą modyfikowane w toku uzgodnień i dalszych prac, a uszczegółowienie wielu proponowanych rozwiązań nastąpi już na etapie przygotowywania właściwej ustawy o rewitalizacji.

Z
uzp.

z up.
MINISTER
Paweł Orłowski
Podsekretarz Stanu